

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci žalobce **K. Č. r. v.o.s.** se sídlem P. 6, B. 203, proti žalované **Ústřední veterinární správě Státní veterinární správy** se sídlem Praha 2, Slezská 7, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4.9.2015 č.j. SVS/2015/091295-G, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajské veterinární správy Státní veterinární správy pro Olomoucký kraj, kterým byl žalobce shledán odpovědným za správní delikt podle § 72 odst. 1 písm. m) zák. č. 166/1999 Sb., o státní veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veterinární zákon“), jehož se žalobce dopustil porušením požadavků čl. 2 a odd. 3.1.3. a 3.1.4. přílohy nařízení Komise (ES) ze dne 19.12.2006 č. 1881/2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách, když v provozovně Distribuční centrum Olomouc:

- a) u masného výrobku konzerva Paštika s bažantím masem á 100g, min. trvanlivost 31.12.2016, výrobce Müller's Hausmacher Wurst GmbH, Erbsdorf, byl zjištěn obsah olova v množství 6,81 mg/kg,
- b) u masného výrobku Paštika se srncím masem, rozmarýnem a tymiánem á 100g, min. trvanlivost 31.12.2016, téhož výrobce, byl zjištěn obsah olova v množství 0,41 mg/kg,
- což nevyhovuje maximálnímu limitu 0,18 mg/kg dle čl. 2 odst. 1, 2 uvedeného nařízení, za což byla žalobci uložena pokuta ve výši 50.000,- Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.

Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí a nepřiměřenou výši pokuty, kdy uplatňuje tyto žalobní body:

- 1) žalobce v odvolání vznesl námitku, že pokud bylo vyhodnoceno množství předmětných výrobků jako velké, měly se veterinární orgány zabývat otázkou, kolik výrobků bylo prodáno spotřebitelům a kolik jich zůstalo uskladněno – touto námitkou se žalovaná nezabývala;
- 2) žalobce nebyl výrobcem předmětných výrobků a překročení předmětného limitu bylo možno zjistit jen laboratorním rozбором. Žalobce je však limitován poslední odrážkou bodu 1 příl. páté zák. č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití (dále jen „ZVTS“), kdy – s výjimkou výroby pod vlastní značkou obchodníka, o kterou se v tomto případě nejedná – nesmí požadovat po svých dodavatelích rozborů a zkoušky výrobků v době platnosti oprávnění k výrobě. Proto má žalobce za to, že vynaložil veškeré úsilí, které po něm lze požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Nebyl přitom prokázán žádný škodlivý následek na zdraví spotřebitelů a vadné potraviny byly vyřazeny z prodeje a zlikvidovány.

Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) takovou námitku žalobce v odvolání neuplatnil, proto nebylo povinností žalované se s ní výslovně vypořádávat. Nicméně žalovaná pokládá tuto otázku za nerozhodnou, když žalobcem uskladněné výrobky jsou pravidelně distribuovány dále do prodejen a nabízeny k prodeji konečným spotřebitelům;
- 2) žalobci nic nebrání, aby si případné laboratorní rozborů prováděl po uskutečnění dodávky od dodavatele sám. Pokud tak nečiní, nelze hovořit o tom, že by vyvinul veškeré úsilí k zabránění škodlivému následku. Týká-li se výše pokuty, ta je vzhledem k nebezpečnosti následku a vzhledem k ekonomické síle žalobce spíše symbolická.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

K prvnímu žalobnímu bodu soud ze správních spisů zjistil, že napadené rozhodnutí obsahuje na str. 5 předposlední odstavec tohoto znění:

„Odvolatel namítá, že se KVS nezabývala otázkou, kolik předmětných kusů výrobků z celkového množství bylo prodáno spotřebitelům a kolik jich bylo uskladněno. K tomu odvolací orgán uvádí, že do předmětné provozovny odvolatele, která je distribučním centrem, tedy skladem, byla Paštika s bažantím masem á 100g

dodána v celkovém množství 3600 ks a Paštika se srnčím masem, rozmarýnem a tymiánem á 100g byla dodána v celkovém množství 2400 ks. Dle § 3 odst. 1 písm. dd) veterinárního zákona se uváděním do oběhu rozumí nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě. Odvolatel ve svém skladu předmětné potraviny skladoval. Uváděl je tedy do oběhu a tím spáchal správní delikt. Z toho vyplývá, že není rozhodné, kolik jich bylo skutečně prodáno spotřebitelům. Potraviny byly určeny k prodeji a spotřebitel si je mohl koupit. K ohrožení zdraví spotřebitelů závadnou potravinou prodávanou v uvedeném množství tak nepochybně došlo.“

Žalobní bod 1) je tedy zcela lichý, v rozporu se skutečným obsahem napadeného rozhodnutí žalované. Žalovaná se v citovaném odstavci uvedenou odvolací námitkou zabývá a vypořádává ji. Není proto pravdou, že se jí – jak tvrdí žalobce v žalobním bodě 1) – vůbec nezabývala. Samotnému posouzení této námítky žalovanou pak žalobce již ničeho nenamítá. Proto krajský soud shledal žalobní bod 1) nedůvodným.

Týká-li se námítky, že žalobce nemůže po svých dodavatelích podle ZVTS požadovat zkoušky a rozbory, soud se ztotožňuje s žalovanou, že ZVTS žalobci nebrání, aby si zkoušky a rozbory prováděl sám.

Snaží-li se přitom žalobce, který je navíc sám o sobě významnou tržní silou, o liberaci či minimalizaci pokuty poukazem na to, že učinil vše, co je po něm možné spravedlivě požadovat, aby škodlivému následku zabránil, musí prokázat vlastní úsilí směřující k takovému cíli. Nepostačí (s ohledem na objektivní odpovědnost), zůstane-li žalobce pasivní a na to, že škodlivý následek nenastane, toliko bez dalšího spoléhá. Proto krajský soud uzavírá, že vše, co je po něm možné spravedlivě požadovat, aby škodlivému následku zabránil, žalobce neučinil. Liberace dle § 73 odst. 1 veterinárního zákona tak nebyla a není na místě.

K žalobnímu bodu 2) dále soud ze správních spisů zjistil, že žalovaná při určení výše pokuty hodnotila jako polehčující okolnost, že žalobce ihned aktivně spolupracoval, předmětné potraviny stáhl z oběhu a zlikvidoval. Stejně tak jako polehčující okolost vyhodnotila, že nebyly zjištěny ani žádné negativní důsledky na zdraví lidí (str. 5, uprostřed druhého odstavce napadeného rozhodnutí).

Ve vztahu k přiměřenosti uložené pokuty je nutno předeslat, že ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. Soud je toliko oprávněn podle § 78 odst. 2 s.ř.s. na návrh žalobce moderovat uloženou pokutu, dospěje-li k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.8.2003 č.j. 6 A 96/2000-62, č. 225/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Ukládání trestu je tedy založeno na dvou základních principech - principu zákonnosti trestu a individualizace trestu.

Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil a rovněž, zda uložená pokuta není likvidační (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20.4.2010 č.j. 1 As 9/2008-133, č. 2092/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takříkajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu. Jinými slovy prostor pro zohlednění přiměřenosti ukládané sankce při hodnocení zákonnosti uložené pokuty (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) by byl dán pouze tehdy, pokud by vytýkaná nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti, tj. v případě, že by správní orgán vybočil ze zákonných mantinelů při ukládání pokuty, jeho hodnocení kritérií pro uložení pokuty by postrádalo logiku, správní orgán by nevzal do úvahy všechna zákonná kritéria, uložená pokuta by byla likvidační apod. (viz rozsudek NSS ze dne 3.4.2012 č.j. 1 Afs 1/2012-36, č. 10/2012 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

Z rozhodnutí žalované je zřejmá pečlivá snaha o individualizaci pokuty. Žalovaná se při hodnocení výše sankce zodpovědně zabývala všemi zákonnými hledisky dle § 73 odst. 2 veterinárního zákona, tj. závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání, dobou trvání a jeho následky a k okolnostem, za nichž byly spáchány.

Po přezkoumání odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná z mezí správního uvážení nevybočila. Proto krajský soud uzavírá, že důvodným neshledal ani žalobní bod 2).

Žádný z žalobních bodů nebyl shledán důvodným, a proto byla žaloba podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když v řízení procesně úspěšné žalované nevznikly v toto řízení žádné náklady, které by přesahovaly její obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Olomouci dne 20. prosince 2016

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu